

[Gillstrup]

forløbne snart 8 år, pressemeddelelser om, hvor fremragende og hvor blændende godt hver enkelt af de 22 ministre gør det, og hvor let det bliver at være dansker.

Det, det drejer sig om, er: Skal man i et samfund, der bekender sig til ytringsfriheden, udelukkende klynge sig til disse Ceausescumetoder, eller skal der også være mulighed for, at der kan komme andre synspunkter ind i billedet, som belyser fra den anden side, at der måske er nogle ting i det, regeringen foretager sig, som kan diskuteres, og som måske i hvert fald ikke entydigt er i alle 5 millioner menneskers interesse?

Den gældende regel om meddelelshæleri bliver faktisk benyttet til at knalde de mennesker, der kritiserer regeringen. Det var skam ikke meningen, at informationschef Jørgen Hornemann, der fik sin løn for at forgyldte regeringens politik, skulle sige, at der i Storebæltssagen kunne være et eller andet, hvor den danske stat måske ikke helt havde overskuet alle petitesser i EF-reglerne om licitation eller lignende ting. Fy, fy da, han skal suspenderes og smides ud, og den journalist, der skriver om sådan noget, skal jo helst straffes.

At f.eks. hr. Ninn-Hansen er kommet ind på sin tamilpolitik, hvad der vitterlig er tilfældet, fordi fru Mimi Jakobsen ikke kunne klare sit job som socialminister og derfor pludselig forfærdet opdagede, at hendes ministerium via Dansk Flygtningehjælp smed om sig med penge til flyvebilletter til tamiler, og derfor skulle have bremset det og derfor lokkede hr. Ninn-Hansen på glatis, nej, det må man skam ikke meddele i aviserne. Det er dér, vi har hele baggrunden. Justitsministerens seneste lovforslag, som fluks skal paces gennem Folketinget hu hej, vilde dyr, skal skam ned i en syltekrukke med tavshedspligt på alle leder og kanter, og aviserne må skam ikke oplyse, hvordan den virkelige sammenhæng er.

Sådan er der et væld af områder, hvor det, der kaldes meddelelshæleri, kan komme på tale, for sproget i dette land er nu engang tålmodigt, dette land, som har lært meget af Orwells fremtidsromaner, har lært meget om, at godt er ondt og krig er fred, eller hvad der nu ellers blev sagt i disse fremtidsromaner.

Ytringsfrihed er meddelelshæleri. Det er faktisk det, det drejer sig om. Regeringen vil opretholde straf for dem, der kommer med

sandfærdige oplysninger, for er oplysningerne usandfærdige, så er der alskens andre måder at tage sig af det på. Det er kun, når pressen skriver noget sandt, at man forsøger at ramme det. Det er altså det, man vil forsøge at afskaffe med det forslag, SF har fremsat.

Man må huske på de vilkår, journalisterne arbejder under. De har deadline af hensyn til, at bladet skal bringes ud i f.eks. Frederikshavn den næste morgen. De skal simpelt hen have bladet færdigredigeret og layoutet og i orden kl. 23.52, og så skal de, hu hej, finde ud af, hvad man nu kan tage med, og hvad man ikke kan tage med. Det er totalt umuligt for en redaktionssekretær at overskue, om han i givet fald kan straffes for meddelelshæleri.

Derfor er det med den slags terrorregime, som ligger bag meddelelshæleriparagraffen, langt, langt lettere for den pågældende redaktionssekretær at sige: Jamen så putter vi det her ind under gulvtæppet. Det er det, regeringen vil med at opretholde sin meddelelshæleribestemmelse.

Derfor er det faktisk ulykkeligt, at de, der kommer til at give sandfærdige oplysninger om, hvad der sker i de kommende måneder, efter hr. Kofod-Svendens mening bare skal trøste sig med, at til december kommer justitsministeren nok med et lovforslag – hvis ikke statsministeren har udskrevet valg forinden – og så kan man over en eller to eller tre folketingssamlinger vedtage et eller andet i Medieansvarsudvalget om, hvorvidt vi skal have en lov om meddelelshæleri eller ej.

Nej, problemet om meddelelshæleri har været vel belyst i denne folketingssal igennem de sidste 5 år i hvert tilfælde, og der er ikke nogen som helst grund til at tro, at man i Medieansvarskommissionen kan bidrage med så meget som en babydøj af nye oplysninger med henblik på, hvordan man skal tage stilling til meddelelshæleri. Derfor bør problemerne om meddelelshæleri løses her og nu, og før Folketinget tager på sommerferie, så redaktionssekretærene ikke behøver at få mavesår i næste måned.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Fremskridtspartiet går ind for så megen ytringsfrihed og så megen åbenhed som vel muligt.